

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1987 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 186

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 416

Αναλυτικό Πρόγραμμα Ιστορίας Ε' τάξης Δημοτικού Σχολείου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

'Εχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 11, περίπτωση ε και 24 παρ. 2, περίπτωση γ του Ν. 1566/1985 (ΦΕΚ 167 Α')

2. Την πρόταση (πράξεις 1, 2 και 3/1987) του τμήματος Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

3. Την αριθμ. 460/1987 γνωμοδότηση του Συμβουλίου Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε :

'Αρθρο 1.

Το αναλυτικό πρόγραμμα του μαθήματος της Ιστορίας της Ε' τάξης του Δημοτικού Σχολείου καθορίζεται ως εξής :

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του μαθήματος της Ιστορίας είναι να βοηθήσει τα παιδιά :

Να έρθουν σε πρώτη γνωριμία με τον ιστορικό βίο του ελληνικού έθνους και της ιδιαίτερης πατρίδας τους.

Να πάρουν μία γενική εικόνα των πιο σημαντικών γεγονότων από την παγκόσμια ιστορία, εκείνων που συνδέονται με την ελληνική ή, διαδραμάτισαν αποφασιστικό ρόλο για τις τύχες του κόσμου.

Να έχουν μία πρώτη εξοικείωση με τον ιστορικό τρόπο σκέψης για την κατανόηση των αιτιωδών σχέσεων που διέπουν τα ιστορικά φαινόμενα.

Να κατανοήσουν την ιστορική συνέχεια του 'Εθνους και την προσφορά του στην εξέλιξη του πολιτισμού.

Να ασκηθούν στον τρόπο εργασίας και τις τεχνικές που προσιδιάζουν στην ιστορική επιστήμη (συλλογή, ταξινόμηση και έλεγχος ιστορικού υλικού, ερμηνεία χαρτών και σχεδιαγραμμάτων, διατύπωση και επαλήθευση υποθέσεων, συναγωγή αρχών κ.τ.λ.)

Να αναπτύξουν εποικοδομητική στάση απέναντι στην ιστορική μάθηση (περιέργεια και ενδιαφέρον, πνεύμα αντικειμενικότητας, επιθυμία και διεύρυνση των ιστορικών τους γνώσεων).

Να αξιολογούν σωστά και να φρονηματίζονται από τις δημιουργικές πράξεις, αλλά και από τα σφάλματα των παλαιοτέρων, ώστε να αναπτύξουν τη δυνατότητά τους για συνειδητή και ελεύθερη συμμετοχή στη ζωή του λαού μας και στην ευρύτερη κοινότητα των εθνών.

Να αναπτύξουν το συναίσθημα της αγάπης προς την Πατρίδα και τα δημοκρατικά ιδεώδη.

Αναλυτικό Πρόγραμμα Ιστορίας Ε' Τάξης.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

ΜΕΡΙΚΟΤΕΡΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ - ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Α. ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ Δ' ΤΑΞΗΣ.

1. Γεγονότα - σταθμοί της Ιστορίας των αρχαίων χρόνων.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ Ε' ΤΑΞΗΣ

Πόλεις - κράτη, Θρησκευτική ζωή, Ολυμπιακοί αγώνες, Αποικίες, Περσικοί πόλεμοι, Χρυσός αιώνας, Μ. Αλέξανδρος.

2. Γεγονότα - σταθμοί της Βυζαντινής Ιστορίας.

Η ρωμαϊκή προέλευση. Η μεταφορά της πρωτεύουσας. Η επικράτηση του χριστιανισμού. Η Ανάπτυξη του Βυζαντινού Κράτους. Η Βυζαντινή εποποιΐα. Ο Βυζαντινός πολιτισμός. Η παρακμή του Βυζαντίου.

Β. ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΡΩΜΑΙΟΙ

3. Οι Ρωμαίοι κυριαρχούν στην Ελλάδα. Κατάκτηση, διοίκηση, συνέπειες.

4. Ο ελληνορωμαϊκός πολιτισμός.

Οι 'Ελληνες «κατακτούν» τους Ρωμαίους με τον πολιτισμό τους.

Οι Ρωμαίοι αξιοποιούν τον ελληνικό πολιτισμό και προχωρούν στη δημιουργία ενός νέου, του ελληνορωμαϊκού.

5. Μία μεγάλη αυτοκρατορία
Το πέρασμα από τη δημοκρατία στη μοναρχία.
Ο ρόλος του Οκταβιανού Αυγούστου.
Η Ρωμαϊκή Ειρήνη.

6. Η καθημερινή ζωή των Ρωμαίων. Οι κοινωνικές τάξεις. Η κατοικία, το ντύσιμο, η διατροφή και οι απασχολήσεις των Ρωμαίων.
Η εκπαίδευση και τα παιγνίδια των παιδιών. Η κατάσταση των δούλων και η εξέγερσή τους.

Γ. Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΑΛΛΑΖΕΙ

7. Από τη Ρώμη στο Βυζάντιο.
ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ
Τα προβλήματα της αυτοκρατορίας. Η τετραρχία. Ο Κωνσταντίνος μεταφέρει την πρωτεύουσα στο Βυζάντιο, τόπο με πολλά πλεονεκτήματα.

8. Η απαρχή της επικράτησης του χριστιανισμού.
Διάφορες θρησκείες των κατοίκων της αυτοκρατορίας. Η εμφάνιση του χριστιανισμού. Οι διωγμοί των χριστιανών. Το διάταγμα των Μεδιολάνων ανοίγει το δρόμο στην επικράτηση του χριστιανισμού.
Ο Μ. Κωνσταντίνος προσεταιρίζεται τους χριστιανούς και τους βοηθά να διατηρήσουν την ενότητά τους.

9. Ο χριστιανισμός γίνεται επίσημη θρησκεία.
Ο Ιουλιανός προσπαθεί να επαναφέρει την αρχαία ελληνική θρησκεία. Ο Θεοδόσιος επιβάλλει το χριστιανισμό ως επίσημη θρησκεία.
Η πνευματική νίκη του χριστιανισμού.

10. Η αυτοκρατορία χωρίζεται.
Η διαίρεση της αυτοκρατορίας σε Ανατολικό και Δυτικό κράτος. Το Ανατολικό αντιμετωπίζει τις εναντίον του επιδρομές ενώ το Δυτικό κατακτιέται και διαμελίζεται. Η Ευδοκία ιδρύει το Πανδιδακτήριο.

11. Η Κωνσταντινούπολη γίνεται η πιο μεγάλη πόλη.
Ο Μ. Κωνσταντίνος φροντίζει ώστε η νέα πρωτεύουσα να αποκτήσει την απαραίτητη υποδομή και να ευπρεπιστεί. Ο πληθυσμός της αυξάνεται.
Η επέκταση και η βελτίωση της Κων/πολης θα συνεχιστεί, ώστε η πόλη να γίνει όμορφη και πολυάνθρωπη.

12-14. Η ζωή στις πόλεις.
Το παλάτι, ο ιππόδρομος, οι δήμοι και ο ρόλος τους.
Η κατοικία, οι απασχολήσεις και η ψυχαγωγία των Βυζαντινών. Η διατροφή, η ενδυμασία, οι γιορτές, η εκπαίδευση και η κοινωνική πρόνοια. Τα παιγνίδια των παιδιών.

Δ. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

15. Αλλαγές στη νομοθεσία και στη διοίκηση. Ο Ιουστινιανός γίνεται αυτοκράτορας και επιλέγει τους συνεργάτες του.
Η προσπάθεια του Ιουστινιανού να αναμορφώσει το κράτος.
Η αντιμετώπιση της κρίσης που δημιούργησαν οι επιδρομές άλλων λαών.

16. Οι δήμοι επαναστατούν.
Οι αιτίες της στάσης «του νίκα».
Η θέση του Ιουστινιανού. Η στάση της Θεοδώρας. Η καταστολή της στάσης και οι συνέπειές της.

17. Το κτίσιμο της Αγίας Σοφίας.
Η αρχιτεκτονική των χριστιανικών ναών.
Οι αρχιτέκτονες Ανθέμιος και Ισίδωρος.
Ο ναός της σοφίας του Θεού. Η αξία και το μεγαλείο του.

18. Η αυτοκρατορία διπλασιάζεται σε έκταση.
Οι αμυντικοί και οι κατακτητικοί πόλεμοι του Ιουστινιανού.
Οι στρατηγοί Βελισσάριος, Ναρσής και Μούνδος. Οι συνέπειες των πολέμων.

Ε. Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΕΠΟΠΟΙΙΑ

19. Το Βυζάντιο και οι γειτονικοί λαοί.
Οι 'Αβαροι φτάνουν στο Δούναβη. Οι Πέρσες εισβάλλουν ξανά στην αυτοκρατορία.
Οι 'Αραβες ασπάζονται το μωαμεθανισμό και ετοιμάζουν τον «ιερό πόλεμο».
Οι Σλάβοι και οι Βούλγαροι εγκαθίστανται στα εδάφη της αυτοκρατορίας (6ος αιώνας).
Η εμφάνιση των Ρώσων.

20. Η Βυζαντινή αυτοκρατορία αντιμετωπίζει τους Πέρσες.
Ο Ηράκλειος προετοιμάζεται και εκστρατεύει εναντίον των Περσών. Οι 'Αβαροι πολιορκούν την Κωνσταντινούπολη και απωθούνται. Οι Βυζαντινοί νικούν κατά κράτος τους Πέρσες.
Οι συνέπειες της διάλυσης του Περσικού κράτους.

21. Η Βυζαντινή αυτοκρατορία αντιμετωπίζει τους 'Αραβες.
Οι διάδοχοι του Μωάμεθ οδηγούν τους 'Αραβες εναντίον των Βυζαντινών.
Αι πολιορκίες της Κωνσταντινούπολης από τους 'Αραβες.
Ο Λέων ο Ίσαυρος σώζει το Βυζάντιο και την Ευρώπη.
Οι 'Αραβες κυριαρχούν στη Μεσόγειο.
Ο Νικηφόρος Φωκάς απελευθερώνει την Κρήτη από τους Σαρακηνούς.

22. Οι Ακρίτες και τα ακριτικά τραγούδια.
Ποιοι ήταν οι Ακρίτες. Τα ακριτικά τραγούδια. Τα ιστορικά στοιχεία της καταγωγής και της δράσης του Βασιλείου Διγενή.
Το έπος του Διγενή. Οι 'Αραβες έρχονται σε επαφή με τον ελληνικό πολιτισμό.

23. Η Βυζαντινή αυτοκρατορία αντιμετωπίζει τους Σλάβους.
Τα χαρακτηριστικά των Σλάβων. Η ειρηνική διείσδυσή τους στην Ελλάδα και η αντιμετώπισή τους. Εκχριστιανισμός και εκπολιτισμός των Σλάβων. Κύριλλος και Μεθόδιος.

24. Η Βυζαντινή αυτοκρατορία αντιμετωπίζει τους Βουλγάρους και τους Ρώσους.
Οι Βυζαντινοί αποκρούουν τις επιθέσεις των Βουλγάρων.
Οι Βούλγαροι έρχονται σε επαφή με το Βυζαντινό πολιτισμό και εκχριστιανίζονται.
Οι Βυζαντινοί αναχαιτίζουν τους Ρώσους. Η επική σύγκρουση μεταξύ Βουλγάρων και Βυζαντινών. Βασίλειος ο Β' ο Βουλγαροκτόνος.

ΣΤ. ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΕΙ ΩΣ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

25. Μεταρρυθμίσεις στη δικαιοσύνη και τη διοίκηση.
Ο Λέων ο Ίσαυρος επιβάλλει σταθερή κυβέρνηση. Η νέα διοικητική διαίρεση.
Τα θέματα. Η «εκλογή», νέα νομοθεσία των Ισαύρων.
Ο Γεωργικός Νόμος εξασφαλίζει στους αγρότες καλύτερες συνθήκες ζωής. Τα αποτελέσματα των διοικητικών αλλαγών.

26. Θρησκευτικές διαμάχες και κοινωνικές διαιρέσεις.
Τα αίτια της εικονομαχίας. Καταδικάζονται οι εικόνες και απαγορεύεται η λατρεία τους. Πολιτικές εξεργέσεις.
Ο αγώνας των εικονοφίλων. Οι εικόνες αναστηλώνονται.
Η νίκη της ορθοδοξίας.

27. Η ζωή στην ύπαιθρο.

28. Η οικονομική κατάσταση των αγροτών.
Οι μεγαλοκτηματίες, η φορολογία και η προστασία των αγροτών από το Κράτος. Οι ασχολίες των κατοίκων της υπαίθρου. Η ύδρευση, οι συνοικισμοί, το αγροτικό σπίτι, η αμφίεση, η διατροφή. Η οικογενειακή και θρησκευτική ζωή των αγροτών. Τα μοναστήρια, η εκπαίδευση, οι γιορτές και οι εμποροπανηγύρεις. Λαϊκή τέχνη, χοροί, λαϊκά τραγούδια, παραμύθια, παροιμίες

29. Οι Βυζαντινοί στρέφονται στον αρχαίο ελληνικό κόσμο.
Η «νέα εποχή» περίοδος ακμής του Βυζαντίου.
Η ίδρυση του Πανεπιστημίου της Μαγναύρας.
Παιδεία και μεγάλες πνευματικές μορφές.
Οι κώδικες και οι βιβλιοθήκες.
Το πρώτο σχίσμα μεταξύ Ανατολικής και Δυτικής εκκλησίας.

30. Η Βυζαντινή αυτοκρατορία φτάνει στην ακμή της.
Οι Μακεδόνες αυτοκράτορες.
Η πρόοδος του κράτους στη γεωργία, βιοτεχνία, εμπόριο. Νέα κωδικοποίηση της νομοθεσίας και οργάνωση στη διοίκηση. Ο Νόμος του αλληλεγγύου. Αγώνας κατά των δυνατών.
Η τέχνη ύστερα από τη νίκη της ορθοδοξίας.
Ο βυζαντινός ρυθμός των ναών. Η αγιογραφία.

31. Η ζωή στα νησιά.
Η δύσκολη ζωή των νησιωτών. Οι πειρατές, Ο Ναυτικός νόμος. Νησιά που πρόδευσαν.
Οι ασχολίες των νησιωτών. Η ναυπήγηση καραβιών. Που και πως έχτιζαν τις πόλεις στα νησιά.

Ζ. ΠΑΡΑΚΜΗ ΚΑΙ ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

32. Η Βυζαντινή αυτοκρατορία αντιμετωπίζει εσωτερικά προβλήματα.
Οι συντεχνίες - βιοτεχνίες.
Κατάργηση του νόμου του Αλληλέγγυου.
Οι δυνατοί κατακτούν προνόμια.
Εσωτερικός πολιτικός ανταγωνισμός.
Παραμέληση του εθνικού στρατού.
Τα θέματα.
Διαφορές μεταξύ των κατοίκων της πρωτεύουσας και της υπαίθρου.

33. Η Βυζαντινή αυτοκρατορία χάνει εδάφη.
Οι Σελτζούκοι φτάνουν στη Μ. Ασία. Η ανεπιτυχής αντιμετώπισή τους.
Το οριστικό Σχίσμα των εκκλησιών.
Οι Νορμανδοί κατεβαίνουν στη Μεσόγειο και κάνουν επιδρομές.
Οι Κομνηνοί αυτοκράτορες και η αντιμετώπιση των Νορμανδών.

34. Η άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους Σταυροφόρους.
Τα κίνητρα της 4ης Σταυροφορίας
Η άλωση της Κων/πολης. Συνέπειες από την άλωση. Η ίδρυση φραγκικών και ελληνικών κρατών.
Οι Βενετικές κτήσεις.

35. Η ελληνική αντίσταση στη λατινική κατάκτηση.
Τα ελληνικά κράτη : Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας, Δεσποτάτο της Ηπείρου, Αυτοκρατορία της Νίκαιας, Δεσποτάτο του Μυστρά.

36. Η Πόλη ελευθερώνεται.
Η ανάκτηση της Κωνσταντινούπολης. Οι Παλαιολόγοι.
Η κοινωνική κατάσταση και τα προβλήματα μετά την απελευθέρωση από τους Φράγκους.
Η τέχνη ιδίως η εικονογραφία της εποχής των Παλαιολόγων.

37. Η Θεσσαλονίκη κατά το 14ο αιώνα.
Σπουδαίο οικονομικό, πνευματικό και ορθόδοξο καλιτεχνικό κέντρο. Εμποροπανήγυρις Αγ. Δημητρίου. Άγιο Όρος. Κοινωνικά Κινήματα.

38. Οι Οθωμανοί Τούρκοι εξορμούν.
Κατάκτηση της Μ. Ασίας και της Βαλκανικής.
Εξισλαμισμός χριστιανών. Οι Μογγόλοι του Ταμερλάνου εισβάλλουν στη Μ. Ασία.

39. Οι εσωτερικές διαμάχες μεγαλώνουν τον κίνδυνο που προέρχονται από τον εξωτερικό εχθρό. Η Παπική εκκλησία ζητάει την ένωση των εκκλησιών. Οι Παλαιολόγοι ζητούν βοήθεια από τη Δύση. Οι ενωτικοί και οι ανθενωτικοί Έλληνες. Ο διχασμός.

40. Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, τελευταίος αυτοκράτορας.
Η κατάσταση στην οποία βρήκε το κράτος ο Κων/νος Παλαιολόγος. Οι φροντίδες του να ετοιμάσει την άμυνα της Πόλης.

41. Οι Οθωμανοί Τούρκοι πολιορκούν την Κων/πολη.
Οι προετοιμασίες του Μωάμεθ του Β'.
Η πρόταση του Μωάμεθ του Β' για παράδοση.
Η απάντηση του Κων/νου Παλαιολόγου.

42. Η άλωση της Κωνσταντινούπολης.
Το χρονικό της άλωσης. Οι ιστορικοί της άλωσης. Η λαϊκής παράδοση για την άλωση.
Η υποταγή των άλλων ελληνικών περιοχών στους Τούρκους.

43. Η προφορά του Βυζαντίου.
Η βυζαντινή κληρονομιά κτήμα των Ελλήνων και ολόκληρου του κόσμου.
Οι ρίζες του νέου ελληνισμού.

Άρθρο 2.

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από το σχολικό έτος 1987-1988.

Στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 5 Οκτωβρίου 1987

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΡΙΤΣΗΣ

---

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 417

Σύσταση Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις των άρθρων 26, 27 παρ. 3 και 30 παρ. 9 του Ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ Α'/137).

2. Τη γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας με αριθ. 568/87 με πρόταση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε :

Άρθρο 1.

Σύσταση και Αρμοδιότητες Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων

1. Στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων συνιστάται Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων και θέση Γενικού Γραμματέα Προϊσταμένου αυτής με βαθμό 1ο της κατηγορίας των ειδικών θέσεων.

2. Στη Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων ανήκουν οι εξής αρμοδιότητες :

α) Η εποπτεία της εφαρμογής της Κυβερνητικής πολιτικής στον τομέα των Θρησκευμάτων.

β) Οι αρμοδιότητες των κατωτέρω Διευθύνσεων του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, όπως αυτές καθορίζονται στα άρθρα 5, 6 και 7 του Π.Δ. 147/76 (ΦΕΚ 56 Α) :

(1) Διεύθυνση Εκκλησιαστικής Διοίκησης

(2) Διεύθυνση Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης και Θρησκευμάτων Αγωγής

(3) Διεύθυνση Ετεροδόξων και Ετεροθρήσκων

Άρθρο 2.

Υπηρεσίες Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων

Στη Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων υπάγονται οι κατωτέρω υπηρεσίες και το προσωπικό που υπηρετεί σε αυτές.

α) Το Γραφείο του Γενικού Γραμματέα, το οποίο εξασφαλίζει τη γραμματειακή εξυπηρέτηση του και οργανώνει την επικοινωνία του με τις υπηρεσίες και τους πολίτες.

β) Οι Διευθύνσεις του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων του εδαφ. β' της παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου, οι οποίες μεταφέρονται στη Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων με το πρόσωπικό τους.

Άρθρο 3.

Σύσταση θέσεων

Στο Γραφείο του Γενικού Γραμματέα Θρησκευμάτων συνιστώνται οι ακόλουθες θέσεις προσωπικού :

Τρεις (3) θέσεις διοικητικών υπαλλήλων της παρ. 9 του άρθρου 30 του Ν. 1558/85.

Άρθρο 4.

Τελικές και μεταβατικές διατάξεις

α) Το προσωπικό των Διευθύνσεων που ανήκουν με βάση το παρόν στη Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων εξακολουθεί να υπάγεται στα υπηρεσιακά και πειθαρχικά συμβούλια στα οποία υπάγεται ως την έναρξη της ισχύος αυτού του διατάγματος.

β) Οι υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων του άρθρου 2 υποστηρίζονται στην εκπλήρωση του έργου τους από τις υφιστάμενες γενικές υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 8 μέχρι και 46 του Π.Δ. 147/76 (ΦΕΚ 56 Α'). Οι σχετικές δε πράξεις αυτών, εφόσον αφορούν τη Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων προσυπογράφονται από τον Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμμστείας Θρησκευμάτων.

γ) Η μετακίνηση υπαλλήλων του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων προς και από τη Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων γίνεται των μεν Α' βαθμού με απόφαση του Υπουργού, των δε λοιπών βαθμών με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

δ) Οι ρυθμίσεις των παραγρ. α, β και γ ισχύουν κατά το πρώτο στάδιο λειτουργίας της Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων και μέχρι τη θέση σε ισχύ του Οργανισμού της.

Άρθρο 5.

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει με τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 16 Οκτωβρίου 1987

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΡΙΤΣΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(3)

Συνεδρίαση 370/6.10.87, θέμα 21.

Συμπλήρωση των αποφάσεων ΥΠ 59/2/24.8.74 και 109/1/26.8.75 που αφορούν τη χορήγηση δανείων με ενέχυρο χρεώγραφα.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Αφού έλαβε υπόψη :

α) Τις αποφάσεις ΥΠ 59/2/24.8.74 και 109/1/26.8.75 με τις οπείες παρασχέθηκε στις Τράπεζες η δυνατότητα χορήγησης δανείων με ενέχυρο ορισμένους, εισηγμένους στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, τίτλους (τραπεζικούς, βιομηχανικούς, ΔΕΗ, ΟΤΕ, Κρατικών Δανείων Ενοποίησης κ.λ.π.).

β) Την απόφαση ΕΝΠΘ 346/2/3.3.87 με την οποία παρασχέθηκε η δυνατότητα χορήγησης δανείων με ενέχυρο ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου με ρήτρα ECY,

γ) Τη σκοπιμότητα συμπλήρωσης των ως άνω αποφάσεων μετά την έκδοση της ΠΔ/ΤΕ 1155/5.10.87 που αφορά τη διακίνηση ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου σε δραχμές,

αποφάσισε :

Να συμπληρώσει τις διατάξεις των αποφάσεων ΥΠ 59/2/24.8.74 και 109/1/26.8.75 και να καθορίσει ότι είναι δυνατή η χορήγηση από τις τράπεζες δανείων με ενέχυρο ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου σε δραχμές σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις των εν λόγω αποφάσεων.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Γραμματέας Τα μέλη Ο Πρόεδρος

Ακριβές αντίγραφο

Αθήνα, 15.10.87

Ο Γραμματέας

Ι. ΒΑΧΑΒΙΟΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ